

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.10.2004

KOM(2004) 733 endelig

2004/0264 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den dertil knyttede hensigtserklæring

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ved afgørelse af 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Schweiz, Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino om passende aftaler om, at disse lande indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing. Kommissionen skulle føre forhandlingerne i nært samarbejde med Rådets formandskab og i nær og løbende konsultation af den arbejdsgruppe på højt niveau, som Coreper besluttede at nedsætte den 13. juni 2001¹, og som Rådet udpegede som et særligt udvalg til at bistå Kommissionen i arbejdet.

Efter Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 skrev Kommissionen til ovennævnte tredjelande og anmodede om indledning af forhandlinger. Men det var først efter, at Rådet (økonomi og finans) havde godkendt en tekst til direktivudkast den 13. december 2001, at disse forhandlinger faktisk kunne gå i gang. Der er siden da blevet afholdt en lang række møder på både politisk og teknisk plan. Kommissionen har i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 ført forhandlingerne i nært samråd med Rådets successive formandskaber. Kommissionen har løbende aflagt rapport mundtligt til Rådet og Europa-Parlamentet om disse forhandlinger og forelagde den 3. december 2002 Rådet (økonomi og finans) en meddelelse om forhandlingerne med tredjelande om beskatning af indtægter fra opsparing².

Den 3. juni 2003 erklærede Rådet, at udkastet til aftale med Schweiz som forelagt af Kommissionen den 28. maj 2003 udgjorde det endelige tilbud om en aftale mellem EU og Schweiz. Det hedder også i Rådets konklusioner, at

"De fire elementer i denne aftale vedrørende beskatning af indtægter fra opsparing udgør også grundlaget for aftalerne mellem Den Europæiske Union og Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino. ..."

Den 21. januar 2003 havde Rådet identificeret disse fire elementer:

"- Tilbageholdelse og beskatning ved kilden: Schweiz vil anvende samme tilbageholdelses- og kildeskattesatser som Belgien, Luxembourg og Østrig...

- Deling af provenu: Schweiz vil dele provenuet fra kildeskatten og vil acceptere den 75/25-deling, der anvendes i Fællesskabet...

- Frivillig oplysning.

I revisionsklausulen hedder det, at "De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge – og hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt - forbedre aftalens tekniske funktion. Når Belgien, Luxembourg og Østrig ophører med at opkræve kildeskatt og påbegynder automatisk informationsudveksling i henhold til direktivet konsulterer de kontraherende parter under alle omstændigheder hinanden med henblik på at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

Schweiz udveksler efter anmodning oplysninger vedrørende alle civil- eller strafferetlige tilfælde af svig eller lignende ulovlig adfærd fra skatteyderes side. ..."

¹ EFT C 183 af 29.6.2001, s.1

² SEK (2002) 1287 endelig af 27.11.2002.

Aftalen med Monaco, der indeholder disse fire elementer, forelægges nu Rådet til undertegnelse og indgåelse. Til aftalen er knyttet en hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco. Det fastsættes i denne hensigtserklæring, at de aftalte foranstaltninger skal gennemføres i god tro, og at parterne ikke må handle ensidigt uden behørig grund for at undgå, at ordningen skades. Skulle der blive påvist nogen større forskel mellem anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/48/EF³ og for aftalens anvendelsesområde, eller hvis informationsudvekslingen ikke sker på rimelig vis, indleder de kontraherende parter straks konsultationer for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat er af tilsvarende art, eller at informationsudvekslingen fortsat har en rimelig karakter. Endelig fastsættes det i hensigtserklæringen, at Fællesskabet og Monaco vil undersøge vilkårene for at styrke handelen for så vidt angår visse finansielle instrumenter og forsikringsydelse.

Kommissionen mener, at teksten er i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, som Rådet udstedte den 16. oktober 2001. Rådet gav den 2. juni udtryk for politisk enighed med denne tekst, og Rådets ovennævnte arbejdsgruppe på højt niveau bekræftede den 9. juni, at den var enig med detaljerne i aftalen og hensigtserklæringen..

Kommissionen foreslår, at Rådet vedtager de vedlagte forslag til:

- en afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den dertil knyttede hensigtserklæring, og
- en afgørelse om indgåelse af aftalen i henhold til de procedurer, der er fastsat i artikel 300 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 300, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastsætter, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler. Da de interne regler på det område, som denne aftale vedrører, er vedtaget på basis af artikel 94 i traktaten, mener Kommissionen, at Rådet bør vedtage forslaget til afgørelse med enstemmighed. Ifølge Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003 er Rådet enig om, at aftalen med Fyrstendømmet Monaco skal indgås med enstemmighed.

³ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 37.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den dertil knyttede hensigtserklæring

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Fyrstendømmet Monaco om en passende aftale om, at Fyrstendømmet Monaco indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.
- (2) Den aftaletekst, der er resultatet af disse forhandlinger, er i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, der er vedtaget af Rådet. Til aftalen er knyttet en hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco.
- (3) Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen bør de to dokumenter undertegnes og Rådets godkendelse af hensigtserklæringen bekræftes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen bemyndiges formanden for Rådet til at udpege de personer, der er beføjede til at undertegne aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og den dertil knyttede hensigtserklæring samt de breve, der skal udveksles i henhold til aftalens artikel 21, stk. 2, og hensigtserklæringen for derved at give Det Europæiske Fællesskabs samtykke.

Hensigtserklæringen godkendes af Rådet.

⁴ EUT C ... af ... 2004, s. ...

Teksten til aftalen og hensigtserklæringen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG I

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

Aftale

mellem

Det Europæiske Fællesskab

og

Fyrstendømmet Monaco

om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

Fyrstendømmet Monaco

og

Det Europæiske Fællesskab (EF)

i det følgende benævnt ”kontraherende part” eller ”kontraherende parter”, afhængigt af konteksten,

der ønsker at fastlægge foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, i det følgende benævnt ”direktivet”,

er blevet enige om at indgå følgende aftale:

Artikel 1

Formål

1. Med henblik på at muliggøre, at indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales på Fyrstendømmet Monacos område til retmæssige ejere i henhold til artikel 2, som er fysiske personer med bopæl i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, kan gøres til genstand for reel obligatorisk beskatning i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende stat, opkræver betalende agenter, som er etableret på Fyrstendømmet Monacos område, en kildeskat af nævnte rentebetalinger, på de betingelser, der er nævnt i denne aftales artikel 7 og 8, dog med forbehold for foranstaltningerne vedrørende frivillig oplysning i aftalens artikel 9.
2. Fyrstendømmet Monaco træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af denne aftale, udføres af betalende agenter etableret på dets område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

Artikel 2

Definition af retmæssig ejer

1. I denne aftale forstås ved ”retmæssig ejer” enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs.
 - a) at han optræder som betalende agent i henhold til artikel 4, eller
 - b) at han optræder på vegne af en juridisk person, en enhed underlagt bestemmelserne i Ordonnance Souveraine nr. 3152 af 19. marts 1964 om indførelse af indkomstskat, et organ for kollektiv investering i værdipapirer eller et organ svarende hertil, som er etableret på Fyrstendømmet Monacos område, og som er pålagt at foretage investeringer ved placering af opsparing, eller
 - c) at han optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retsmæssige ejers identitet og bopæl i henhold til artikel 3, stk. 2.
2. Hvis en betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, og hvis denne fysiske person hverken er omfattet af stk. 1, litra a), eller stk. 1, litra b), træffer den pågældende betalende agent rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3, stk. 2. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler den betalende agent den pågældende fysiske person, der modtager rentebetalingen, eller for hvem rentebetalingen sikres, som den retmæssige ejer.

Artikel 3

Den retmæssige ejers identitet og bopæl

1. Fyrstendømmet Monaco vedtager de procedurer, der er nødvendige for at gøre det muligt for den betalende agent at identificere de retmæssige ejere og deres bopæl med henblik på denne aftale, og sikrer anvendelsen af disse procedurer.
2. Disse procedurer indebærer følgende:
 - a) For kontraktlige forbindelser, der er optaget før den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent identiteten af den retmæssige ejer i henhold til artikel 2 og dennes bopæl i henhold til de oplysninger, som han råder over, på grundlag af et officielt identitetskort eller ethvert andet bevisdokument, dvs. et officielt dokument med et foto af den retmæssige ejer.

- b) For kontraktlige forbindelser, der er optaget efter den 1. januar 2004, eller for transaktioner, der er gennemført uden kontraktlige forbindelser, fastlægges identiteten af den retmæssige ejer i henhold til artikel 2 og dennes bopæl på grundlag af pas, officielt identitetskort eller ethvert andet bevisdokument, der fremlægges af den retmæssige ejer. For personer, der fremviser et pas eller et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, og som erklærer at have bopæl i et land, som ikke er en medlemsstat eller Fyrstendømmet Monaco, fastslås bopælen ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt af den kompetente myndighed i det land, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument.

Artikel 4

Definition af betalende agent

I denne aftale forstås ved "betalende agent" i Fyrstendømmet Monaco banker, fysiske og juridiske personer, partnerskaber og filialer af udenlandske selskaber, der som led i deres forretningsvirksomhed accepterer, opbevarer, placerer eller overfører aktiver for tredjeparter og betaler eller sikrer rentebetalinger til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, også selvom det kun sker lejlighedsvis.

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

I denne aftale forstås ved de kontraherende parters "kompetente myndigheder" de myndigheder, der er opført i bilag 1.

For tredjelande er den kompetente myndighed den myndighed, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

Artikel 6

Definition af rentebetalinger

1. I denne aftale forstås ved "rentebetalinger":
 - a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende tilgodehavendebeviser eller kunders indskud med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debitorsa udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser. Strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger. Renter fra lån mellem fysiske personer, der handler som

privatpersoner, der ikke udøver handels- eller forretningsmæssig aktiviteter, er dog ikke omfattet.

- b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer
 - c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i direktivets artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed med hjemsted i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab udloddet af:
 - i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Monaco
 - ii) enheder med hjemsted i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom, og
 - iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 19 anførte område.
 - d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a):
 - i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Monaco
 - ii) enheder med hjemsted i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom, og
 - iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 19 anførte område.
2. I henseende til stk. 1, litra c), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.
3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %.
- Hvis den betalende agent ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.
4. Indkomster i relation til institutter eller enheder, som har investeret op til 15 % af deres aktiver i fordringer i den i stk. 1, litra a), anførte betydning, betragtes ikke som rentebetaling i henhold til stk. 1, litra c) og d).

5. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes efter den 31. december 2010 til 25 %.
6. De i stk. 1, litra d) og stk. 5 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 7

Kildeskat

1. Når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, opkræver Fyrstendømmet Monaco en kildeskat på 15 % i de første tre år fra den i artikel 17 omhandlede dato, med forbehold for anvendelse af artikel 14, stk. 2, på 20 % i de efterfølgende tre år og derefter på 35 %.
2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:
 - a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb
 - b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af den retmæssige ejer af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet
 - c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra.
3. For så vidt angår stk. 2, litra a), b) og c) opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den retmæssige ejer har besiddet den fordring eller de andele eller enheder, der har givet anledning til indtægterne. Hvis den betalende agent ikke kan fastlægge denne periode på grundlag af de oplysninger, han er i besiddelse af, skal han behandle den retmæssige ejer som besidder af fordringen, andelene eller enhederne i hele den periode, hvor den eller de har været gældende, medmindre den retmæssige ejer fremlægger bevis for datoen for erhvervelsen heraf.
4. Andre former for skatter og tilbageholdelser end den i denne aftale omhandlede tilbageholdelse fra samme rentebetaling krediteres det tilbageholdelsesbeløb, der er beregnet i overensstemmelse med denne artikel.
5. Opkrævelse af kildeskat af en betalende agent etableret i Fyrstendømmet Monaco forhindrer ikke den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning. I tilfælde, hvor en skatteyder opgiver renteindtægter udbetalt af en betalende agent etableret i Fyrstendømmet Monaco til skattemyndighederne i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor han har

bopæl, beskattes renteindtægterne i den pågældende medlemsstat til samme satser og på samme almindelige betingelser som dem, der gælder for renteindtægter indtjent i denne medlemsstat.

Artikel 8

Deling af provenu

1. Fyrstendømmet Monaco beholder 25 % af det provenu, der fremkommer som følge af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, og overfører 75 % af provenuet til den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin bopæl i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b).
2. Disse overførsler finder sted i form af en enkelt betaling pr. EF-medlemsstat senest inden for en periode på 6 måneder efter afslutningen af skatteåret i Fyrstendømmet Monaco.
3. Fyrstendømmet Monaco træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for fordeling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

I denne forbindelse overfører Fyrstendømmet Monaco de indtægter, der tilfalder den pågældende medlemsstat, til den kompetente myndighed, der er anført i bilag 1 til denne aftale.

Artikel 9

Frivillig oplysning

1. Fyrstendømmet Monaco fastlægger en procedure, som gør det muligt for den i artikel 2 definerede retmæssige ejer at undgå den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7, ved udtrykkeligt at bemyndige sin betalende agent i Fyrstendømmet Monaco til at indgive information om rentebetalingerne til den kompetente myndighed i Fyrstendømmet Monaco. Denne bemyndigelse omfatter alle de rentebetalinger, som den betalende agent foretager til den retmæssige ejer.
2. Den information, som den betalende agent i tilfælde af den retmæssige ejers udtrykkelige bemyndigelse skal indgive, omfatter som et minimum følgende:
 - a) den retmæssige ejers identitet og bopæl fastlagt i henhold til artikel 3 i denne aftale
 - b) den betalende agents navn og adresse
 - c) den retmæssige ejers kontonummer eller identifikation af den fordring, der giver anledning til rentebetalingen
 - d) rentebetalingsbeløbet beregnet i henhold til artikel 6 i denne aftale.

3. Den kompetente myndighed i Fyrstendømmet Monaco videregiver den i stk. 2 omhandlede information til den kompetente myndighed i EF-medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har bopæl. Indberetningen af information finder sted mindst en gang om året inden for 6 måneder efter udgangen af skatteåret i Fyrstendømmet Monaco for alle rentebetalinger i det pågældende år.

Artikel 10

Afskaffelse af dobbeltbeskatning og/eller tilbagebetaling af kildeskat

1. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, skal sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.
2. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for den i artikel 7 omhandlede kildeskat opkrævet af en betalende agent i Fyrstendømmet Monaco, indrømmer den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til det tilbageholdte beløb. Hvis dette beløb er højere end det skattebeløb, der i henhold til den nationale lovgivning er skyldigt for hele det rentebeløb, der har været genstand for kildeskat, skal den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale det overskydende beløb til den retmæssige ejer, uanset afregningsmekanisme eller forskelle i administrativ praksis.
3. Hvis rentebetalinger modtaget af en retmæssig ejer ud over den i artikel 7 omhandlede kildeskat har været gjort til genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse.
4. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage en direkte og fuldstændig tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 11

Omsættelige værdipapirer

1. Fra den i artikel 17 omhandlede dato – dog med forbehold for anvendelsen af denne aftales artikel 14, stk. 2 - og så længe Fyrstendømmet Monaco opkræver den i artikel 7 omhandlede kildeskat, og mindst en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater også anvender lignende bestemmelser, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det

oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i emissionsstaten, ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke er foretaget nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

Så længe mindst en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater også anvender lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel dog fortsat anvendelse efter den 31. december 2010 med hensyn til omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent som defineret i artikel 4 er etableret i Fyrstendømmet Monaco, og
- den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Hvis og når alle Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater ophører med at anvende bestemmelser svarende til bestemmelserne i denne aftales artikel 7, finder bestemmelserne i denne artikel kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent er etableret i Fyrstendømmet Monaco, og
- den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter er foretaget en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international aftale (opført i bilag 2), betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af det foregående punktum, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

2. Denne artikel forhindrer ikke Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i at beskatte indtægter fra de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 12

Informationsudveksling efter anmodning

1. De kompetente myndigheder i Fyrstendømmet Monaco og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater udveksler informationer om adfærd, der i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, udgør skattesvig i forbindelse med beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger.

Når Fyrstendømmet Monaco er den stat, som anmodningen er rettet til, anses følgende for at være adfærd, der udgør skattesvig i forbindelse med beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger:

- anvendelse af falske, forfalskede eller unøjagtige dokumenter med den hensigt helt eller delvis at unddrage sig eller forsøge at unddrage sig beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, der kan straffes med en bøde som omhandlet i den monegaskiske straffelovs artikel 26, stk. 4, hvis størrelse kan udgøre fire gange den unddragede skat, samt fængsel i fra otte dage til to år eller blot en af disse sanktioner
- det forhold, at en person, som er pålagt at opkræve skat af indtægter fra opsparing, forsætligt ikke opkræver denne skat eller kun opkræver et utilstrækkeligt beløb; dette kan straffes med en bøde, hvis størrelse er fastlagt i den monegaskiske straffelovs artikel 26, stk. 4
- det forhold, at en person, som er pålagt at opkræve skat af indtægter fra opsparing, forsætligt omdirigerer de opkrævede beløb til fordel for sig selv eller en tredjepart; dette kan straffes med en bøde, hvis størrelse er fastlagt i den monegaskiske straffelovs artikel 26, stk. 4
- svigagtig opnåelse af hel eller delvis tilbagebetaling af skat på indtægter fra opsparing, der kan straffes med en bøde som omhandlet i den monegaskiske straffelovs artikel 26, stk. 4, hvis størrelse kan udgøre fire gange det uretmæssigt modtagne beløb, samt fængsel i fra otte dage til to måneder eller blot en af disse sanktioner.

Når betingelserne i artikel 13, stk. 3, reelt er opfyldt, finder de i denne artikel fastsatte principper for informationsudveksling anvendelse på overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, som defineret ovenfor.

Som svar på en behørigt begrundet anmodning i henhold til stk. 3, skal den stat, som anmodningen er rettet til, videregive informationer med hensyn til den adfærd, som er genstand for en administrativ, civilretlig eller strafferetlig procedure i den stat, der fremsætter anmodningen, med henblik på bekæmpelse af nævnte handlinger, og som vedrører indtægter fra opsparing, der er skattepligtige i den pågældende stat.

De informationer, der er omhandlet i denne aftales artikel 9, stk. 2, anses for at kunne videregives.

2. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal, når den afgør, om der kan videregives information som svar på anmodningen, anvende de regler om forældelsesfrist, der gælder i henhold til lovgivningen i den stat, som fremsætter anmodningen, og ikke de regler om forældelsesfrist, der gælder hos den selv. Der kan under ingen omstændigheder videregives information om overtrædelser, der er begået før den 1. juli 2005.
3. Den kompetente myndighed i den part, der fremsætter en anmodning, skal for at påvise anmodningens relevans afgive følgende oplysninger, der skal affattes på det officielle sprog i den stat, der fremsætter anmodningen:
 - a) navnet på den myndighed, der fremsætter anmodningen
 - b) identiteten af den fysiske person, der er genstand for anmodningen om oplysninger, bevis for at han har skattemæssig bopæl i den stat, der fremsætter anmodningen, samt alle andre dokumenter, vidnesbyrd fra nævnte fysiske person og andre udførlige beviser, der ligger til grund for anmodningen
 - c) årsagerne til at antage, at de ønskede oplysninger findes hos den part, som anmodningen er rettet til, eller indehaves eller kontrolleres af en person inden for nævnte parts område
 - d) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivningen i den part, der fremsætter anmodningen, og særlig om, at den er antagelig for så vidt angår forældelsesfristen
 - e) en erklæring om, at den part, som fremsætter anmodningen, har benyttet alle til rådighed stående midler på sit eget område og/eller i dens lovgivning eller regler til at indhente oplysningerne, dog undtagen uforholdsmæssigt vanskelige midler
 - f) en erklæring om, at de forhold, der allerede er kendt af den part, der fremsætter anmodningen, i henhold til denne parts lovgivning giver berettiget og samstemmende mistanke om, at der er begået skattesvig eller en tilsvarende overtrædelse som defineret i stk. 1.
4. Den part, der modtager en anmodning, kan nægte at afgive de ønskede oplysninger, hvis anmodningen ikke svarer til bestemmelserne i denne aftale.

Alle således udvekslede oplysninger skal behandles fortroligt og må kun udleveres til kompetente personer eller myndigheder i den kontraherende part, som skal træffe afgørelse om beskatning af de i artikel 1 omhandlede rentebetaling. Sådanne personer eller myndigheder kan videregive oplysningerne i offentlige retssager eller i retlige afgørelser om en sådan beskatning, men kun i den stat, der fremsætter anmodningen.

Oplysningerne må kun meddeles andre personer eller myndigheder med forudgående skriftlig tilladelse fra den kompetente myndighed i den kontraherende part, der har afgivet oplysningerne.

Artikel 13

Konsultation og revision

1. Hvis der opstår en uoverensstemmelse mellem den kompetente myndighed i Fyrstendømmet Monaco og en eller flere kompetente myndigheder i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater som omhandlet i denne aftales artikel 5 med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, bestræber de sig på at løse den efter fælles overenskomst. De skal straks underrette Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber og Det Europæiske Fællesskabs andre medlemsstater om resultaterne af deres konsultationer.

I forbindelse med spørgsmål om fortolkning kan Kommissionen efter anmodning fra enhver af de kompetente myndigheder deltage i konsultationer.

2. Uanset stk. 1 konsulterer de kontraherende parter hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge og – hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt – forbedre aftalens tekniske funktion.

Under alle omstændigheder erkender de kontraherende parter betydningen af den internationale udvikling på det område, der er omfattet af denne aftale, og er enige om, at de om fornødent under de nævnte konsultationer vil undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til denne udvikling.

3. I betragtning af indgåelsen af bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande, der er underlagt samme forpligtelser som Fyrstendømmet Monaco på området for beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, vil Fyrstendømmet Monaco undersøge anvendelsesområdet og betingelserne for gennemførelsen af principperne i artikel 12 i tilfælde af overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig, jf. definitionen i samme artikel. Med henblik herpå indleder Fyrstendømmet Monaco konsultationer med Europa-Kommissionen.
4. Konsultationerne afholdes inden for en frist på en måned efter anmodningen eller i hastende tilfælde hurtigst muligt.
5. Med henblik på sådanne konsultationer underretter de kontraherende parter hinanden om eventuelle udviklinger, som vil kunne få indflydelse på, om denne aftale fungerer korrekt. Dette kan også omfatte enhver form for relevant aftale mellem en af de kontraherende parter og et tredjeland.

Artikel 14

Anvendelse og suspension af anvendelse

1. Anvendelsen af denne aftale er betinget af, at medlemsstaternes afhængige eller associerede territorier, der er nævnt i rapporten fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd i Santa Maria de Feira (Portugal) af 19.-20. juni 2000, samt

Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Schweiz og San Marino vedtager og gennemfører foranstaltninger, der er identiske med eller svarer til foranstaltningerne i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller i denne aftale, og at det sker med samme gennemførelsesdatoer.

2. De kontraherende parter fastslår efter fælles overenskomst mindst seks måneder før den i artikel 17 omhandlede dato, om betingelsen i stk. 1 vil blive opfyldt under hensyntagen til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Hvis de kontraherende parter ikke fastslår, at betingelserne er opfyldt, fastsætter de efter fælles overenskomst en ny dato for artikel 17. Med henblik herpå underretter Det Europæiske Fællesskab Fyrstendømmet Monaco om gennemførelsen af identiske eller tilsvarende foranstaltninger i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og de pågældende afhængige eller associerede territorier og tredjelande.
3. Medmindre andet er fastsat i dets institutionelle ordninger og med forbehold for ovenstående gennemfører Fyrstendømmet Monaco denne aftale på den i artikel 17 fastsatte dato og underretter Det Europæiske Fællesskab herom.
4. Anvendelsen af denne aftale eller af dele deraf kan suspenderes af en kontraherende part med omgående virkning gennem notifikation af de øvrige kontraherende parter, såfremt Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af renteindtægter eller en del af dette direktiv ophører med at gælde enten midlertidigt eller permanent i overensstemmelse med gældende fællesskabsret eller i tilfælde af, at en medlemsstat i Den Europæiske Union måtte suspendere anvendelsen af sine gennemførelsesbestemmelser.
5. De kontraherende parter kan hver især suspendere anvendelsen af denne aftale gennem notifikation af de øvrige kontraherende parter i tilfælde af, at et af de fem nævnte tredjelande (Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Schweiz og San Marino) eller et af Den Europæiske Unions medlemsstaters afhængige eller associerede territorier, der er omhandlet i stk. 2, efterfølgende måtte ophøre med at anvende foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger. En suspension af anvendelsen må tidligst finde sted to måneder efter notifikationen. Anvendelsen af aftalen genoptages, så snart foranstaltningerne genindføres.

Artikel 15

Andre lokaliteter/Asien

I den overgangsperiode, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, indleder Det Europæiske Fællesskab drøftelser med andre vigtige finanscentre med henblik på de pågældende jurisdiktioners vedtagelse og reelle gennemførelse af foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet.

Artikel 16

Undertegnelse, ikrafttræden og opsigelse

1. Denne aftale kræver de kontraherende parters ratifikation eller godkendelse i overensstemmelse med deres egne procedurer. De kontraherende parter underretter hinanden, når disse procedurer er tilendebragt. Aftalen træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation.
2. Denne aftale gælder, indtil den opsiges af en kontraherende part.
3. Hver af de kontraherende parter kan opsiges denne aftale ved notifikation herom til den anden part. I så tilfælde ophører aftalen med at være i kraft tolv måneder efter notifikationen.

Artikel 17

Gennemførelsesbestemmelser

Uanset bestemmelserne i artikel 14 gennemfører de kontraherende parter de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at anvende denne aftale fra den 1. juli 2005.

Artikel 18

Krav og slutopgørelse

1. Hvis denne aftale opsiges eller dens anvendelse suspenderes enten helt eller delvis, berøres tredjeparters krav i henhold til artikel 10 ikke deraf.
2. Fyrstendømmet Monaco skal i så tilfælde udarbejde en slutopgørelse, før aftalen ophører med at gælde, og udbetale et slutbeløb til hver af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Artikel 19

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og på den anden side for Fyrstendømmet Monacos område.

Artikel 20

Bilag

1. De to bilag udgør en integrerende del af aftalen.
2. Listen over kompetente myndigheder i bilag 1 kan ændres ved, at Fyrstendømmet Monaco blot underretter den anden kontraherende part for så vidt angår den under punkt a) omhandlede myndighed, og ved, at Det Europæiske Fællesskab underretter Fyrstendømmet Monaco for så vidt angår de øvrige myndigheder.

Listen over beslægtede enheder i bilag 2 kan ændres efter fælles overenskomst.

Artikel 21

Sprog

1. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.
2. Gyldigheden af sprogudgaverne på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk bekræftes af de kontraherende parter ved brevudveksling. Disse sprogudgaver får samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i stk. 1.

Bilag 1

Liste over de kontraherende parters kompetente myndigheder

I forbindelse med denne aftale er følgende myndigheder i de kontraherende parter ”kompetente myndigheder”:

- a) i Fyrstendømmet Monaco: le Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie eller en bemyndiget repræsentant,
- b) i Kongeriget Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant,
- c) i Den Tjekkiske Republik: Ministr financí eller en bemyndiget repræsentant,
- d) i Kongeriget Danmark: Skatteministeren eller en bemyndiget repræsentant,
- e) i Forbundsrepublikken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,
- f) i Republikken Estland: Rahandusminister eller en bemyndiget repræsentant,
- g) i Den Helleniske Republik: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,
- h) i Kongeriget Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en bemyndiget repræsentant,
- i) i Den Franske Republik: Le Ministre chargé du budget eller en bemyndiget repræsentant,
- j) i Irland: The Revenue Commissioners eller deres bemyndigede repræsentanter,
- k) i Den Italienske Republik: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en bemyndiget repræsentant,
- l) i Republikken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,
- m) i Republikken Letland: Finanšu ministrs eller en bemyndiget repræsentant,
- n) i Republikken Litauen: Finansų ministras eller en bemyndiget repræsentant,
- o) i Storhertugdømmet Luxembourg: Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant; med henblik på anvendelsen af artikel 12 er den kompetente myndighed dog le Procureur Général d'Etat luxembourgeois,
- p) i Republikken Ungarn: A pénzügyminiszter eller en bemyndiget repræsentant,
- q) i Republikken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en bemyndiget repræsentant,

- r) i Kongeriget Nederlandene: De Minister van Financiën eller en bemyndiget repræsentant,
- s) i Republikken Østrig: Der Bundesminister für Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,
- t) i Republikken Polen: Minister Finansów eller en bemyndiget repræsentant,
- u) i Den Portugisiske Republik: O Ministro das Finanças eller en bemyndiget repræsentant,
- v) i Republikken Slovenien: Minister za financíí eller en bemyndiget repræsentant,
- w) i Den Slovakiske Republik: Minister financíí eller en bemyndiget repræsentant,
- x) i Republikken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en bemyndiget repræsentant,
- y) i Kongeriget Sverige: Finansdepartementet eller en bemyndiget repræsentant,
- z) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og de europæiske territorier, for hvilke Det Forenede Kongerige har ansvaret for de eksterne forbindelser: the Commissioners of Inland Revenue eller deres bemyndigede repræsentant og den kompetente myndighed i Gibraltar, som Det Forenede Kongerige udpeger i overensstemmelse med de aftalte ordninger vedrørende de gibraltariske myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og dertil knyttede traktater meddelt medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner af 19. april 2000, som Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union skal sende en kopi af til Fyrstendømmet Monaco, og som finder anvendelse på denne aftale.

Bilag 2

Liste over beslægtede enheder

I forbindelse med artikel 11 i denne aftale skal følgende enheder betragtes som en "dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat":

ENHEDER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Belgien

- Vlaams Gewest (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région bruxelloise/Brussels Gewest (Bruxelles-regionen)
- Communauté française (det franske fællesskab)
- Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

Spanien

- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Junta de Extremadura
- Junta de Castilla- La Mancha
- Junta de Castilla- León
- Gobierno Foral de Navarra
- Govern de les Illes Balears
- Generalitat de Catalunya
- Generalitat de Valencia
- Diputación General de Aragón
- Gobierno de las Islas Canarias
- Gobierno de Murcia
- Gobierno de Madrid
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi

- Diputación Foral de Guipúzcoa
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia
- Diputación Foral de Alava
- Ayuntamiento de Madrid
- Ayuntamiento de Barcelona
- Cabildo Insular de Gran Canaria
- Cabildo Insular de Tenerife
- Instituto de Crédito Oficial
- Instituto Catalán de Finanzas
- Instituto Valenciano de Finanzas

Grækenland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske teleselskab)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske jernbanenetselskab)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elselskab)

Frankrig

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES)
- L'Agence française de développement (AFD)
- Réseau Ferré de France (RFF)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP)
- Charbonnages de France (CDF)
- Entreprise minière et chimique (EMC)

Italien

- Regionerne
- Provinserne
- Kommunerne
- Cassa Depositi e Prestiti

Letland

- Pašvaldības (amter og kommuner)

Polen

- gminy (kommuner)
- powiaty (distrikter)
- województwa (provinser)
- związki gmin (kommuneforeninger)
- związki powiatów (distriktsforeninger)
- związki województw (provinsforeninger)
- miasto stołeczne Warszawa (hovedstaden Warszawa)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Kontoret for Omstrukturering og Modernisering af Landbruget)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (landbrugsejendomsagenturet)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)
- Kommunerne

Slovakiet

- mestá a obce (kommuner)
- Železnice Slovenskej republiky (det slovakiske jernbaneselskab)
- Štátny fond cestného hospodárstva (statens vejforvaltningsfond)
- Slovenské elektrárne (slovenske kraftværker)
- Vodohospodárska výstavba (vandøkonomisk selskab)

INTERNATIONALE ENHEDER OG ORGANER:

Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

Den Europæiske Investeringsbank

Den Asiatiske Udviklingsbank

Den Afrikanske Udviklingsbank

Verdensbanken/IBRD/IMF

Den Internationale Finansieringsinstitution

Den Interamerikanske Udviklingsbank

Europarådets Socialudviklingsfond

Euratom

Det Europæiske Fællesskab

Den Andinske Udviklingsfond (CAF)

Eurofima

Bestemmelserne i aftalens artikel 11 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som de kontraherende parter måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder

ENHEDER I TREDJELANDE:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

1. Enheden betragtes som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.
2. Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.
3. Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.
4. Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes "gross-up"-klausuler.

BILAG II

Hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco

HENSIGTSEKTLÆRING

MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

OG

FYRSTENDØMMET MONACO

Ved indgåelsen af en aftale om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/2003 af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt "direktivet") undertegnede Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco denne hensigtserklæring, der supplerer nævnte aftale.

Hvis en af de kontraherende parter konstaterer, at der forekommer betydelige uligheder i forbindelse med udvekslingen af information, som fører til en klart uretfærdig anvendelse af aftalen, indleder de kontraherende parter straks konsultationer med henblik på at fastlægge de nødvendige vilkår for at sikre en ensartet behandling. Europa-Kommissionen aflægger straks rapport til Rådet om disse konsultationer og foreslår de nødvendige foranstaltninger til at genoprette en lige behandling. I den periode, der er nødvendig i denne forbindelse, undersøges alle nye anmodninger om informationsudveksling i henhold til denne aftales artikel 12, som har samme karakter som den anmodning, der ligger til grund for anvendelsen af dette stykke, inden for rammerne af disse konsultationer.

Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 og denne aftales anvendelsesområde, specielt med hensyn til aftalens artikel 4 og 6, indleder de kontraherende parter straks konsultationer i henhold til aftalens artikel 13, stk. 1, for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat er af tilsvarende art.

De parter, der undertegner denne hensigtserklæring, erklærer, at de finder, at den i punkt 1 omhandlede aftale og denne hensigtserklæring udgør en acceptabel og afbalanceret ordning, som kan anses for at beskytte parternes interesser. De vil derfor gennemføre de aftalte foranstaltninger i god tro og vil for at undgå, at denne ordning skades, ikke handle ensidigt uden behørig grund.

Det Europæiske Fællesskab er indstillet på sammen med Monacos regering at indlede en undersøgelse af vilkår, der vil kunne styrke handelen mellem Monaco og Fællesskabet for så vidt angår visse finansielle instrumenter og forsikringsydelser, fra det tidspunkt, hvor det er fastslået, at forsigtighedsreglerne og foranstaltningerne for tilsyn med de pågældende monegaskiske erhvervsdrivende har en sådan beskaffenhed, at det indre marked fortsat vil være velfungerende i de nævnte sektorer. Således, og i overensstemmelse med Fællesskabets eksterne politik med hensyn til tilsvarende tidligere anmodninger, skal en eventuel aftale være baseret på, at Fyrstendømmet Monaco i de pågældende sektorer overtager og gennemfører den nuværende og fremtidige fællesskabsret. Det forudses ligeledes, at andre nuværende og fremtidige regler af betydning for, at det indre marked fungerer korrekt i de pågældende sektorer, f.eks. med hensyn til konkurrence og beskatning, skal gennemføres af Fyrstendømmet Monaco.

De parter, der undertegner denne hensigtserklæring, bemærker, at definitionen af skattesvig kun vedrører behovene med hensyn til beskatning af opsparing inden for rammerne af aftalen

mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet.

Udfærdiget i ... den ... i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Gyldigheden af sprogudgaverne på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk bekræftes af de kontraherende parter ved brevudveksling. Disse sprogudgaver får samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i foregående afsnit.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, artikel 300, stk. 3, første afsnit, og artikel 300, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Fyrstendømmet Monaco om en passende aftale om, at Fyrstendømmet Monaco indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.
- (2) Den aftaletekst, som er resultatet af disse forhandlinger, og som er knyttet som bilag til Rådets afgørelse.../.../EF af ... 2004, er i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, der er vedtaget af Rådet. Til aftalen er knyttet en hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco, som er bilagt Rådets afgørelse .../.../EF af ... 2004.
- (3) Anvendelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger afhænger af, at Fyrstendømmet Monaco anvender foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv, i overensstemmelse med en aftale mellem Fyrstendømmet Monaco og Det Europæiske Fællesskab.
- (4) Aftalen blev undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne den ... 2004 i henhold til Rådets afgørelse .../.../EF af ... 2004 og med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen.

⁵ EUT C ... af ... 2004, s. ...

⁶ EUT C ... af ... 2003, s. ...

- (5) Aftalen bør godkendes på Fællesskabets vegne.
- (6) Der bør indføres en enkel og hurtig procedure for eventuelle tilpasninger af bilag 1 og 2 til aftalen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, godkendes på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Artikel 2

Kommissionen bemyndiges til på Fællesskabets vegne at godkende ændringer af bilagene til aftalen, der sikrer, at de svarer til oplysningerne vedrørende kompetente myndigheder ifølge de notifikationer, der er omhandlet i artikel 5, litra a), i direktiv 2003/48/EF og bilaget dertil.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Fællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i aftalen⁷.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

⁷ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.